

ULVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 126 (1230) 9. gads

Otrdien, 1958. g. 21. oktobri

Maksā 10 kap.

Jāsagatavo ziemai tirdzniecības tīkls

Ik gadus mūsu rajona daudzu veikalu darbinieki zēmas apstākļos izjūt savā darbā nelabvēligus darba apstākļus, jo veikalus pienācīgi neizremontē, tie netiek nodrošināti ar malku. Šādi apstākļi samazina veikala darbinieku darba ražīgumu, kulturālu pireēju apkalpošanu.

Lai šogad mūsu tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu darbinieki strādātu daudz labākos apstākļos, ikviens veikals pilnīgi jāizremontē un jāapgādā ar kurināmo.

Ziema vairs nav tālu. Kā to sagaida mūsu rajona veikali un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi? Par to runā nupat notikušais pārbaudes reids un Livānu pilsetas darbaļaužu deputātu Padomes sesija. Pilnīgi izremontētu veikalu ir gaužam maz, tāpēc pārbaudes daļnieki vairāk sadūrušies ar trūkumiem. Komisijas veikalā nav pat paša nepieciešamā — krāsns un ventilācijas. Līdz šim nav remontēta desu darbīca. Šeit trūkst ventilācijas desu ražošanas un vārišanas — kūpināšanas telpās, pilnīgā nekārtībā atrodas desu darbīcas pagrabtelpas, kas ir piepildītas ar zāļu skaidām no pagājušā gada ledus glabāšanas. Iekārtotie galas uzkarāmie kāši sarūsējuši, kas ir pilnīgi pretēji sanitārajiem noteikumiem. Ari rajona universālais veikals kopš tā atvēšanas nav remontēts, sienas šķēršļi ir noputējuši un nobālējuši, grīdas nolietojušas.

Kaut gan vēl pavisam nesen tika atvērta jauna maižes ceptuve, taču šodien tajā daudz trūkumu. Šeit nedarbojas kanalizācija, nav vajadzīgā kārtībā viena krāsns. Kaut gan patērētāju biedrības priekšsēdētājs b. Antonovs tik daudz runājis un

solījis līvāniešiem konditoras izstrādājumus, taču šim nolūkam pat nav iegādāts vajadzīgais inventārs. Lūk, kāpēc ir manāms trūkums maizes izstrādājumu assortimentā.

Viens no svarīgākajiem visu trūkumu iemesliem ir tas, ka patērētāju biedrības vadība ievērojot iedzīvotāju aizrādījumus un kritiskās piezīmes sākusi tiem daudz solīt. Septembrī bija parādīts atvērt 6 kioskus bez pārdevēja un vienu pašapkalpošanās veikalu, taču uz šodienu nav atvērts vēl neviens. Pēdējais b. Antonova solījums, ka drīzumā pilsētas ziemeļu daļā tiks atvērti speciāls maizes izstrādājumu veikals, iedzīvotājos pagaidam izsauca tikai smīnu.

Gatavojojoties ziemai patērētāju biedrībai jāpadomā ari par iedzīvotāju apgādi ar ziemas uzvalkiem un apaviem. Šo preču nedrīkst trūkt ne tikai pilsētas, bet ari nevienu lauku veikalā. Neizprotams ir skolas formas tērpas trūkums mūsu rajona veikalos. Skolēnu formas uzvalkus un ziemas mētelīšus pircēji var iegādāties gandrīz vai visos kaimiņu rajona veikalos, tikai ne savā. Kolhozi nevar iegādāties ziemas pakavus, logu stiklus un citās vajadzīgās mantas.

Lai visi veikali un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi būtu sagatavoti ziemai, sava darbs jāaktivizē tirdzniecības pastāvīgām komisijām un sabiedriskajiem kontroleriem. Komisijas un sabiedriskie kontrolieri ir patērētāju biedrības tuvākie palīgi. Viņām ir tiesības rīkot revizijas, sekot darbaļaužu prasību un ierosinājumu izpildei un citiem jautājumiem. Tāpēc sabiedriskie kontrolieri ir jāorganizē pie katras ciema padomes, iesaistot tajos labākos kolhozniekus un sabiedriskos darbiniekušus.

Vai JŪS zināt, KA...

... šā gada 8 mēnešos mūsu republikas kolhozes uzceļti 6 klubi un 667 dzīvojamās mājas kolhozniekiem ar 855 atsevišķiem dzīvokļiem.

... 1953. gadā Latvijā pārdotas grāmatas par 43 miljoniem rubļu, bet 1957. gadā — par 72 miljoniem, t. i., katrs

nopircis grāmatas gandrīz par 26 rubļiem.

* * *

... 1957. gads mūsu zemē katru stundu piedzima 600 cilvēku un nomira 180, tātad iedzīvotāju skaits katru dienā nakti pieauga par 10.000 cilvēku.

(LTA)

14,5 procenti cietes, bet no

Jāpasteidzina kartupeļu pārdošana valstij

Reizē ar kartupeļu novākšanu daudzi rajona kolhozi uzsākuši ari to pārdošanu valsts iepirkumā. Kolhozi šajās dienās rajona sagādes kantorim piegādājuši jau gandrīz 200 tonnas kartupeļu. Kartupeļu iepirkuma plānu sekmīgi pilda vairāki rajona kolhozi. To vidū lauksaimniecības arēlis „Sarkanais karogs”, kurš uz šī gada 20. oktobri pārdevis valstij jau 225 centneri kartupeļu. 239 centnerus pārdevis jau ari Stalina kolhozs un vairāk nekā 200 centnerus lauksaimniecības arēlis „Zelta vārpa”. Pēdējās dienās kartupeļu pie-

gādi valsts iepirkumā kāpiņājuši vairāki kolhozi kā „Darbs” un citi. Taču atsevišķu kolhozu vadītāji ar kartupeļu valsts iepirkuma plāna izpildi joti kavējas. Tās sakāms par kolhoziem „Darba tauta” un „Gaisma”. Kolhozs „Darba tauta” līdz šim pārdevis valstij tikai 5,2 centneri, bet kolhozs „Gaisma” neviena kilograma kartupeļu. Vilcināties ar kartupeļu pārdošanu valstij nedrīkst, jo iestājoties rudens lie tavām attālākiem rajona kolhoziem to piegāde uz rajona centru būs joti apgrūtināta.

A. Jansons

PADOMJU DZIMTENĒ

AUGU PĒTNIECISKAJĀ INSTITŪTĀ

BIEDRI KOLHOZNIEKI!

Aparot zemi rudeni Jūs liksiet pamatus augstai nākamgada ražai. Mobilizējet visus spēkus drīzākai rudens aršanas pabeigšanai!

Kolhozā «Latgales zieds» pabeigta rudens aršana

Gandrīz mēnesi kolhoza „Latgales zieds” laukos nedienu ne nakti neapklusa traktori darba troksnis. Kolhozam rudeni bija jāaņem 248 ha rudens aruma. Pie šī darba nopietni kārēs kolhoza traktori Antons Petrovskis, Janis Bulmeistars, Leons Pastars un Bernards Vaivods. Ar traktoriem DT-54 un Belorus MTZ-6 viņi organizēja aršanu divās maiņās. Vakar traktori apara pēdējos rudens

aruma hektārus un izpildīja kolhoza rudens aršanas plānu. Bet līdz ar to rūpes par augsnēs labu sagatavošanu nākamgada ražai kolhozā „Latgales zieds” nav beigušas. Tagad kolhoza traktori Antons Petrovskis, Janis Bulmeistars, Leons Pastars un Bernards Vaivods. Ar traktoriem DT-54 un Belorus MTZ-6 viņi organizēja aršanu divās maiņās. Vakar traktori apara pēdējos rudens

A. Vigants

Kolhozā „Brīvais zemnieks” gatavo linus pārdošanai

Jau apritējušas pāris nedēļas kopš kolhoza „Brīvais zemnieks” otrās kompleksās brigādes abos linu posmos beidza linu plūkšanu.

Visvairāk linu noplūkusi Paulīna Turka — 1,38 ha. Vairāk nekā hektāru linu noplūkušas ari Vilma Pumpure, Monika Peiseniece un Anna Troška. Vairākums linu jau izvilkti no mārkem un izklāti, daļa sacelta un savesta šķūnos. Šāds dienās mērcēšanas vietas atstās pēdējās linu saujas. Lai gan dažkārt ir vēsas dienas un salst rokas,

čakli linu izklāšanā un sacelšanā piedalās Anna Širkste, Livija Kauperniece, Anastasija Pumpure u. c. Mārkos arvien ar garajiem ūdenszābakiem kājās, pirmie kāpj abi posminieki Peisenieks un Turks. Linus klāšanai izvadā J. Jansons, J. Ārsmenieks un J. Puntūzis.

Posminieki nolēmuši dienās, kad līst un neko nevar darīt uz lauka, veikt linu salmiņu šķirošanu un sīšanu, lai ātrāk varētu uzsākt linu nodošanu valstij.

Dz. Kāršeniece

Maskavas apgabals. Vissavienības zāļu un aromatisko augu zinātniski pētnieciskais institūts ir viena no lielākām šāda veida iestādēm Padomju Savienībā. Te pēta augus, kuriem piemīt ārstnieciskas īpašības. Institūta līdzstrādnieki pēta augu aklimatizēšanos, kurus šeit piegādā no mūsu valsts dažādām mālām kā arī no ārvalstīm. Lieļu darbu zinātnieki veic vērtīgāko ārstniecības augu jauņu šķirņu radīšanā. Viņi izgatavo un ievieš ārstniecības praksē jaunus medicīnas preparātus, kurus iegūst no jaunatrastiem ārstniecības augiem.

Institūts uztur ciešus sarakus ar citu valstu šāda veida institūtiem un izved ar tiem ārstniecības augu sēklu apmaiņu. TASS fotoironika

Jauna kartupeļu šķirne

Latvijas kartupeļu selekcijas un izmēģinājumu stacijā Carnikavā izaudzēta jauna augstražīga agrīna kartupeļu šķirne — Carnikavas kartupeļi. Tieši tāpat kā Priekuļu agrajiem bumbuļi sāk veidoties agri un ātri attīstās, kas raksturīgi visām agrīnajām šķirnēm.

Selekcijas stacijā veiktie izmēģinājumi, ko sāka jau 1953. gadā, rāda, ka Carnikavas kartupeļi dod apmēram par 20 procentiem lielāku ražu nekā Priekuļu agrie, kā arī stipri pārspēj tos ciešes saturu ziņā. Jaunās šķirnes kartupeļos caurmērā ir

hektāra var iegūt 41 centneku cietes. Carnikavas kartupeļi vislabāk padodas vieglās augsnēs.

Jaunā šķirne domāta pārtikai. Kartupeļi ir balti, gluudi, acis sīkas, un to nav daudz. Tie ir izturīgi pret vēzi, un tos maz bojā lakstu puve. Svarīga jaunās šķirnes priekšrocība ir arī tā, ka šī šķirne labi uzglabājas.

Augšanas periodā Carnikavas kartupeļus var atšķirt pēc īpašām lakstu pazīmēm. Lakstu cers ir zems un kupls, stipri lapots. Lapas nelielas, vidēji robotas, gaisī zaļas, ziedu maz un bieži vien nav nemaz. Ziedu kāti īsi, ziedu

krāsa sarkanvioleta.

Carnikavas šķirnes kartupeļus Latvijā pārbaudīja četrus gadus. Kopš 1957. gada tos pārbauda 25 dažādos KPFSR, Igaunijas, Lietuvas un Kirgīzijas rajonos, kā arī 26 Padomju Savienības izmēģinājumu stacijās. Ražošanas apstākļos jaunā šķirne jau izmēģināta vairākos Alūksnes, Limbažu, Daugavpils un Rīgas rajonu kolhozos. Tās plaša ieviešana mūsu republikas laukos palīdzēs krasī palieināt agro kartupeļu ražošanu, cels šīs saimniecības nozares ienesīgumu kolhozos.

A. Apikļjevs,
lauksaimniecības zinātnu kandidāts

Partijas dzīve

Vēl daudz kas nav paveikts

Salīdzinot ar pagājušo gadu šogad lauksaimniecības arteļis „Sarkanais karogs“ guvis ievērojamus panākumus gan drīz visās saimniecības nozarēs. Uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes deviņos mēnešos saražots 176 centneri piena, 17 centneri gaļas, tai skaitā 22,5 centneri cūkgalas. Pagājušā gadā šai pašā periodā uz 100 ha zemes bija iegūts tikai 143 centneri piena, 13 centneri gaļas, tai skaitā 10 centneri cūkgalas. Šogad kolhozā palielināta graudaugu ražība no katra hektāra, trīs reizes vairāk nekā pērn sagatavots rupjās bārbas.

Lielis noplēns šajos saimnieciskajos panākumos ir partijas organizācijai. Savās sapulcēs komunisti regulāri apsprieda daudzus saimnieciskus jautājumus. Vairums notām bija atklātas. Šeit slaučējās, cūkkopes, laukkopji, mehanizātori atskaitījās par savu darbu, izteica savas prasības un priekšlikumus, cīnījās par lēmumu izpildi.

Kolhoza komunistiem pievērti brīnišķīga īpašība — neaprobežoties ar padomiem un prasībām, bet neatkarīgi no ieņemamajiem amatiem piedālīties pašos grūtākajos darba iecirkņos, rādīt personīgo piemēru ražošanā. Visi partijas biedri, ieskaitot kolhoza priekšsēdētāju b. Beinaroviču, ciemu padomes priekšsēdētāju b. Polikarpovu, kluba vadītāju b. Polikarpovu, strādāja kopā ar pārējiem kolhozniekiem no agrā rīta stundas līdz vēlam vakaram kā pavašara sējas laikā, siena plaujātā arī labības plaujā un kulsanas darbos.

Pildot klubu vadītājas piezīmēs b. Polikarpova spējījusi izstrādāt kolhozā vairāk nekā 100 izstrādes dienas. Priekšzīmi darbā rāda arī komunists Ivans Martinovs. Strādādams par posminieku viņš

J. Zālītis

Top jauna kinofilma

Armēnijas PSR kinostudija „Armenfilm“ drīz nodos kinoskatītāju vērtējumam jaunu kinostāstu „Mātes sirds“.

Jaunās filmas scenāriju sastrākstījis I. Ivanovs. Režisors Grigorijs Melik-Avakjans. Lomās filmējas V. Vardarsane, A. Nersesjan, I. Selanins un citi.

Filma stāsta. 1930. gadā ieinaidnieki nogalināja Mariamas Grigorjanes vīru. Vienīgais,

kas palika viņas bēdu sagrautajai sirdij, bija viņas dēls Ašots. Viņa dēl māte atteicās no personīgās laimes. Taču, kad Ašots izauga un kļuva par inženieri, viņš pavismā aizmirsa savu māti.

Apvainota un atstāta jutās Mariama. Kāpēc viņas dzīve izveidojās tā? Kāpēc viņas dēls izauga par egoistu?

Attēlā: kadri no filmas.

Kultūras darba kolhozā nav, bet ko dara komunisti?

Dodoties pa Stalina kolhoza kantora ēkas šauro koridoru, pēc nedaudziem soļiem gājējs atdurusies tumšas un nemājīgas telpas priekšā, kura ož pēc pēlējuma un sastāvējušiem putekļiem. Nomelnējusi sienā pirmajā mirkli grūti saskatīt durvis, kurās paver ieeju kolhoza klubā. Jā, šajā plašajā telpā vēl pirms nepilna gada ar aizrautību kolhoza pašdarbinieki mācījās savas lomas, bet deju kolektīvs vingri ritināja tautu dejas.

Taču, noraugoties kolhoza klubā šodien, nezinātājs nekad neteiks, ka kādreiz šeit skanējušas dziesmas un laudis pavadījuši vakarus gērbušies svētku drēbēs. No griesīem un sienām nokarājas jau nomelnējusi zirnekļu tīkli. Caur pavirši iestiklotajiem un vietām izsistajiem logiem cauri visai telpai veik ass, negants caurvējš. Vienīgi šur tur kaktos nomestās kino iedzīves biletēs liecina, ka vēl nesen šeit bijuši laudis. Domu, ka tas tā, apstiprina paši kolhoznieki, teikdam: — Mūsu klubā reizi nedēļā notiek kinozādes, nekāda cita kultūras darba kolhozā nav.

Lai kādu nožēlu arī neizsauč šie vārdi, taču tie ir patiesi. Jau sen kolhozā izvirzīti kādreiz kuplais dramatiskais pulciņš un deju kolektīvs, kuri samērā labus koncertus sniedza ne tikai pašu mājās, bet izbrauca ar priekšnesumiem arī uz kaimipu kolhozēm.

Visu šo kultūras dzīvi organizēja un vadīja kolhoza uzskaitvede Jūlija Cimare. Viņu kolhoza valde iecēla arī par kolhoza kultordzi un kluba vadītāju. Darbs veicās labi līdz kādas sīkas kīldas

dēl Jūlija pateica: — Man pietiek, lai tagad pastrādā cits. — Taču „cits“ neatradās, un palikuši bez vadītājas, pašdarbinieki izklīda. Kolhoza klubu cieši noslēdza atslēga. No tā laika viss tajā palicis neaizskārts kā izmirušā pasaiku pilī. Par to liecina veci nodzeltējuši lozungi un šīgada maija siens avizes numurs. Laudis apmeklējot kinozādes, vēl tagad ar smīnulas rakstus, ka pašlaik sācies vasaras gānsu periods, ka drīz jāpabeidz pavasara sēja” utt. Jābrīnās, ka siens avizes redkolēģijai bb. Kārklim, Cimarei un Doroļejevai nav neēri tālu priekšā par savu nolaidību.

Visu šo stāvokli labi zina un redz kolhoza komunisti un partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Ševčenko. Bet jājautā, kādēl partijas pirmorganizācijai trūkst uzņēmības un gribas kultūras darba uzlabošanai?

Stalina kolhozā to var izdarīt viegli, jo kolhozs ir divkārš miljonārs, kas spēj glīti un gaumīgi iekārtot savu klubu un tajā ir laudis, kuri labprāt piedalītos pašdarbībā. Taisnīgi sašutuši kolhoznieki ir arī par kolhoza teritoriju esošās Pētermuižas 7-gadīgās skolas kolēktīva rīcību. Kaut gan partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Ševčenko ir arī šīs skolas direktors, tā ne-sniedz kolhozam ne mazākās palīdzības kultūras pasākumu organizēšanā. Gada laikā partijas sapulcēs kultūras darba stāvoklis nav apspriests. To nav darījusi arī kolhoza valde. Stalina kolhoza komunisti nedrīkst vienaldzīgi noraudzīties uz kultūras darbu, jo tas nepieciešams cilvēka kultūrālajai un garīgajai augsmei un tas komunistiem jāsaprot.

A. Svilpe

Dzelzceļa drošības noteikumi jāievēro katram

Pildot PSKP XX kongresa vēsturiskos uzdevumus un uzņemtās saistības par godu PSKP XXI kongresam, nodienas dienā pīeaug dzelzceļa transportu kustības intensitātē. Dzelzceļnieki pieleik daudz pūlu, lai pārvadājamā krava gala punktos pienāktu pirms termiņa. Daudz dzelzceļniekiem var palīdzēt iedzīvotāji, nodrošinot dzelzceļa transporta kustības drošību. Tāpēc stingri ievērojiet dzelzceļa pārejas noteikumus, nestāgājiet pa dzelzceļu, pārejiet to tikai stingri noteiktās vietās, nepieļaujiet lopu nokļūšanu uz dzelzceļa! Vecāki, izskaudiet bērnu draiskulību uz dzelzceļa un tā joslā!

Ir vēl mūsu rajonā tādi

pilsoni, kas šogad pārkāpuši dzelzceļa kustības noteikumus. Atsevišķi pilsoni, kā b. Mukāns no kolhoza „Daugava“, ATK № 3 Šoferis Vasinskis rupji pārkāpa noteikumus un viņu rīcība varēja izsaukt lielu nelaimi.

Daudz pārkāpumu izdara bērni, kuri pamesti mājās bez uzraudzības.

Pilsoni, stingri ievērojiet dzelzceļa pārejas noteikumus, nestāgājiet pa dzelzceļu, pārejiet to tikai stingri noteiktās vietās, nepieļaujiet lopu nokļūšanu uz dzelzceļa! Vecāki, izskaudiet bērnu draiskulību uz dzelzceļa un tā joslā!

T. Jeršovs,
dzelzceļa meistars

Rajona darba laudis!

PASŪTIET SAVU RAJONA LAIKRAKSTU

„UZVARAS CELŠ“

1958. gada novembra un turpmākajiem mēnešiem Abonēšanas maksa: mēnesi Rbl. 1,30, līdz gada beigām Rbl. 2,60.

Katrā skolā labu sporta bāzi

Ievēojami fizkultūras kolēktīva darbu skolās ietekmē materiālā bāze. Skolās, kur nav sportlaukuma un cita nepieciešamā inventāra, nav arī iespējams izvērst sporta darbu, organizēt fizkultūras pasākumus, sacensības, treniņus un citus sarīkojumus.

Izņemot II vidusskolu mūsu rajona skolām nekādas grūtības nesagādā arī teritorijas jautājums. Vajadzīga tikai laba griba un labus sporta laukumus var ierīkot ik-vienā skolā. Gandrīz visās skolās šādi sporta laukumi arī ir, bet cits jautājums, vai tie atbilst vajadzīgām prasībām. Piemēram, vienā no skolām ar lielāku skolēnu skaitu — Rudzētu vidusskola sporta laukums nav lietošanas kārtībā. Rezultātā nav iespējams izvest sacensības, kas atbilstu vieglātēkās sacensību noteikumiem. Tas zināmā mērā pāsivizē skolēnos interesī par sportu.

Līdzīgs stāvoklis ir arī vairākās citās skolās, kā Vanagu 7-gadīgajā skolā, Sutru 7-gadīgajā skolā, Sīļu 7-gadīgajā skolā u.c.

Mūsu republikas sportisti var lepoties ar saviem basketbolistiem. Bet vai kaut vienā skolā rajonā ir labs basketbola laukums? Nav. Tāpēc arī vairākās rajona skolās ar šo aizraujošo sporta veidu nenodarbojas, jo nav pareizi iekārtotu basketbola laukumu. Tā, piemēram, Vanagu un Sutru 7-gadīgajās skolās šādi laukumi ir, bet vai uz tiem var spēlēt basketbolu, kā to prasa noteikumi? Diemžēl ne. Arī Līvānu I vidusskola senuzsāka basketbola laukuma celšanu, bet vēl līdz šai dienai nekas nav izdarīts.

Pašreiz ir pienācis pēdējais laiks rūpēties par ziemas sporta inventāru. Bet ja jautā, vai ir iespējams ar pašreiz esošo inventāru normāli uzsākt nodarbības, tad daudzām skolām uz šo jautājumu atbildēt grūti. Piemēram, Rudzētu vidusskolā nav neviena pāra slēpju, kas būtu lietošanas kārtībā, Sutru 7-gadīgajā skolā uz 180 skolēniem ir tikai 7 pāri slēpju, bet arī tās ir tādā stāvoklī, ar kurām nekad labus rezultātus sasniegta nevarēs.

Skolas materiālās bāzes notiprināšanā, it sevišķi sporta laukumu būvē, vairāk iniciatīvas jāparāda skolu direktoriem un fizkultūras skolotājiem. Jāiesaista šajā darbā skolēnu aktīvs, bērnu vecāki un sabiedriskās organizācijas. Tikai tur, kur ir attiecīgā sporta bāze varam izaudzīnāt labus rezultātus, rīkot masveidīgus sporta pasākumus un sagatavot mūsu jaunatni darbam un Dzimtenes aizsardzībai.

A. Vučins

Redaktore H. JEROFEJEVA

Šā gada 28. oktobrī rajona patēriņā biedrība rīko universaltekalā šūto izstrādāju mu izstādi-pārdošanu.

Valde